

MARIA KUPIAS

OPERAATIO

Aquamarina

 SAGA
EGMONT

Maria Kupias

Operaatio Aquamarina

SAGA Kids

Operaatio Aquamarina

Cover image: Shutterstock

Copyright ©2001, 2023 Maria Kupias and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788727313344

1st POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

HENKILÖT

NOORA HASSEL, Helsingistä Kimovaaraan muuttava kirjan kertoja, hevoshulluutensa kerran menettänyt, mutta sen takaisin saava tyttö

OONA AIRISTO, Nooran serkku, paljasjalkainen kimovaaralainen, puhdasverinen hevoshullu; huumorintajustaan huolimatta huono häviöjä

ULRIKA HOLSTI, Hummareiden johtohahmo ja paras ratsastaja, Katajan tallin oma tytär ja porukan ainoa lukioikään ehtinyt

ANETTE HOLSTI, Ulrikan pikkusisko, Hummareiden nuorin ja pienin vaan ei vaatimattomin: uhkarohkea räjäpää, joka ei säästele sanojaan

MARIANNE DAHLSTRÖM, Hummareista kiltein eli sovittelija,

jota joskus kiusoitellaan prinsessaksi varakkuutensa ja kauneutensa tähden; kaikkien rakastama

KIRSI MIKKONEN, pippuripakkaus ja temperamenttinen menijä, jolla on mielikuvitusta ja ideoita: Hummareiden nimen keksijä

ILONA VIITALA, ilopilleri, jonka hersyvä nauru yleensä piristää mutta joskus myös ärsyttää; Anetten jälkeen Hummareista pienikokoisin ja taatusti punatukkaisin

HENRIKA HOLSTI, os. KATAJA, Katajan ratsutilan valtiatar

MARKUS HOLSTI, Henrikan insinöörimies, jota työt pitävät paljon ulkomailla

ELLEN KATAJA, Henrikan äiti, rautainen Vanharouva ja ratsutilan hengetär

RIKU KANKARE, vasta vähän aikaa sitten valmistunut ratsastuksenopettaja

PEIK WAHLMAN, Kimovaaran tuore eläinlääkäri

AKU ANTTONEN, eläkeikää lähestyvä tallimestari

TIINA UUSIMÄKI, hevosen ostaja

sekä muita Katajan ratsutilalla käyviä, Hummareiden vanhempia, sisaria ja mahdollisia ohikulkijoita

HEVOSET

ORIIT:

SOKRATES, tallin kuuluisa vaari, jonka ei tarvitse käydä enää tunneilla; harmaasta valkeaksi vanhentunut pyöreähkö vitsieniekka, jonka orinvaistot heräävät enää harvoin

MARRAKESCH, tallin pelottavin tapaus, silmänvalkuaisiaan mieluusti esittelevä upea raudikko, jonka luimistelevat korvat, kipakat kaviot ja hurjasti vispaava häntä saavat monet huokaamaan: ”hullu”

SINBAD, isä Marrakesch, emä Sheherazade, nelivuotias ruskeatäpläinen papurikko, jolle ennustetaan suurta tulevaisuutta – perinyt tulisuuden isältään ja hyvän luonteen äidiltään, lennokas olematta selästään lennättävä; Oonan hoitohevonen

RUUNAT:

RAVEL, Rikun englantilainen täysverilahjakkuus, joka venyy esteillä muttei vierasta kouluratsastustakaan; kookas ja helposti kuumeneva hurjimus, jonka pikimustan pinnan rikkoo ainoastaan liekin muotoinen tähti ja oikean etujalan sukka

ROMEO, Ravelin kokomusta veli, joka saa miinus pisteitä aroista jaloista ja ainaisesta ontumisesta, joskus myös turhasta herkitelystä – parhaimmillaan kuitenkin hyppykone ja varsin sopiva köykäiselle Anettelle, jonka omistukseen on päätyntä

GINGER, pieni palleroinen raudikko, jonka punertavassa karvassa ei ole merkkejä; suosittu tuntihevonen siitä huolimatta, että pukittaa ahkerasti ja käy mielellään kierimään ratsastajasta piittaamatta

LUCIFER, kaikkien aloittelijoiden ehdoton suosikki, pikimusta tähtipää, jonka voisi sekoittaa television Uljaaseen Mustaan; äärettömän kiltti ja kultainen hevonen, jota vanhemmatkin ratsastajat tervehtivät kunnioituksella

PEREZ, kookas pinto, raskas ja komea mutta esteillä ihmeen kevyt, vaatii paljon ratsastajaltaan, koska on sekä kova viemään että paha suustaan; erikoisen värin lisäksi erikoiset askeleet – varsinkin laukasta voi tulla merisairaaksi

TOPAZ, vaaleanruskea raudikko, jonka päätä halkoo harvinaisen leveä laukki; hitaasti syttyvä mutta parhaimmillaan hienosti taipuva, lahjakkaampi kouluratsastuksessa kuin esteillä, kookas ja komea, Ilonan hoidokki

BLUE MYSTIC, isä Sokrates, emä Mystere (Katajan edesmennyt kuuluisuus) lähes tummansininen kimonuorukainen, jonka etäinen katse kertoo ylhäisestä luonteenlaadusta ja omanarvontunosta; tulevaisuuden suuri lupaus ja estetoivo

TAMMAT:

SHEHERAZADE, Mysteren paikan tallin kuuluisana tammana perinyt Henrikan kouluratsu; täysvalkea, raskastekoinen ja ylväs ”lumihevonen”, jonka katse herättää kunnioitusta

VISHNEVKA, isä Marrakesch, emä Pisanka, sirotar, josta Ulrika on äitinsä ja entisen opettajansa johdolla koulunut oivan kouluratsastushevosen; ruunikko jonka ainoa merkki on pikkuinen pilkku otsassa

VELVET, isä Sokrates, emä Legenda, kullanvärinen palomino, Ulrikan niin kutsuttu remonttihevonen (siis vielä koulutukseltaan keskeneräinen) – helposti syttyvä mutta myös ärsyyntyvä, kärsimätön ja tuittupäinen, lahjakas hyppääjä

PISANKA, siro ja naisellinen leidihevonen, jonka ruunikon karvaa koristaa sievä piirto; herkkäsuinen ja helposti kutiava, kevyt ratsastaa mutta säikkyessään vaikea hallita, ihailtu mutta ei aloittelijoiden suosikki

RAMONA, tumma raudikko, jolla pieni selväpiirteinen tähti sekä sukat jokaisessa jalassa, rauhallinen, raskastekoinen ja komea; ei osoita suuria tunteita, innostuu joskus harvoin viemään ja vielä harvemmin pukittamaan

NATASA, tumma ruunikko, jolla salamaa muistuttava katkopiirto ja punertavat sieraimet; säikky, siro, kuuma, vaikea – kaikkien muiden paitsi hoitajansa Kirsin mielestä; kaunis mutta hontelohko, heikkojalkainen

LEGENDA, legendaarisen laiska raudikko, joka lihoo helposti ja on hyväntahtoisuudestaan huolimatta jokaisen toivelistalla viimeisenä – ”Letun” eteenpäin saaminen vaatii voimia...

LEONORA, Legendan söpö varsa, jolla ikää vasta pari kuukautta, isä Sokrates; vaalea raudikko, jolla kunnon läsi ja takajaloissa sukat, Katajan pienokainen

GAMETTE, savunharmaa kimo, sievä pienikokoinen yksityishevonen, joka käy jonkun verran tunneilla; mukava muttei suurenmoinen, lasten suosikki lempeytensä vuoksi

FULLMARINA, Katajan ehkä kaikkien aikojen täydellisin tamma, kantakirjoissa korkeimmalla, saanut monet palkinnot sopusuhtaisuudestaan – nyt jo iäkäs, mutta vielä virkeä; suklaanruskeassa ruunikon pinnassa suuri tähti, Mariannen lemmikki

AQUAMARINA, isä Sokrates, emä Fullmarina, sinertävä kimo, jossa yhdistyy tuli ja vesi: eteenpäin menemisen halu ja herkkyys, otsassa emältä peritty tähti, kupeissa isältä saatua pyöreyttä; pelastaa Nooran takaisin hevosmaailmaan

SUOMENLINNAN KALLIOILLA

Seisoin Kustaanmiekan kaukaisimmassa kärjessä ja tuijotin synkänä merelle. Se myllersi kesätuulen kourissa kuin onnettomat ajatukseni, jotka takoivat samaa mantraa: tämä on väärin, väärin, väärin... Silmät sumenivat kyynelistä, kun ajattelin, että kuukauden kuluttua tätä ei enää olisi. Kustaanmiekka ja Suomenlinna tietysti, mutta Ginevran vaatteet ja henki, tärkein turvapaikkani. Niistä minut pakotettiin luopumaan.

Mikä hirveä päivä tämä olikaan ollut! Se alkoi puoli kahdelta-toista, kun äiti herätti minut kovaäänisesti messuamalla:

– Nyt tämä puolille päivin makailu saa luvan loppua! Rupeat iltaisin nukkumaan niin kuin muutkin ihmiset ja heräät normaaliin aikaan aamulla. Sinun rytmisi ovat kertakaikkiaan sekaisin. Pitäisikö minun takavarikoida tuo rumilus? Sehän se sinua valvottaa.

Laskeuduin kiireesti parvelta ja asetuin suojaamaan äidin uhkaamaa Möhkö-nimistä tietokonettani, johon oli säilötty sekä

omat että Kumpujen kansan salaisuudet. Ajatuskin, että kone vie-
täisiin minulta pois, oli kestävä.

– Tule keittiöön syömään jotain, niin voimme jutella samalla.
Isällä ja minulla on sinulle asiaa.

Vai niin. ”Asiaa” tarkoitti uteluja Kumpujen kansasta, roolipe-
listä, jota olimme pienellä joukolla pelanneet kohta vuoden. Jos-
tain syystä se säilytti vanhempiani aivan suunnattomasti, vaikka
vähintään kymmenen kertaa olin selittänyt, ettei kyse ollut mis-
tään paholaisen palvonnasta tai muusta sairaasta. Me vain pukeu-
duimme ja elimme kuvitteellista elämää kuvitteellisessa todelli-
suudessa. Hyvin yksinkertaista ja viatonta.

– Mutta onhan varma että hallitset roolisi? kysyi äiti epäilyk-
sistä kalpeana. – Ettet kadota omaa harkintaasi ja tee typeryyksiä
roolihahmon nimissä...

Ties mitä kauhutarinoita hän oli kuullut. Minäkin olin lukenut
lehestä, kuinka kaksi ökyrikasta amerikkalaispoikaa olivat mur-
hanneet vanhempansa jonkun pelin takia, mutta että minä...
Moisen hirmuteon takana täytyi toki olla muutakin.

– Äiti-kiltti, emme me ole Amerikassa. Voit olla huoletti, totta
kai minä hallitsen itseni.

Äidin ilme ei kuitenkaan kirkastunut.

– Kunpa olisit jatkanut ratsastamista, hän huokaisi. – Silloin
tarvitsi pelätä vain mustelmia.

Katsoin kirjoituspöytäni yläpuolella olevaa kehystettyä valo-
kuva. Siinä höristi jaloja korviaan Ruby Tuesday, hoitohevoseni,
joka myytiin pois. Sen menetys oli koskenut niin kipeästi, että
olin sulkenut tallin oven viimeisen kerran takanani ja vannonut,
etten enää koskaan palaisi sinne. Olin pitänyt lupaukseni ja ajau-
tunut pian uusien ystävien piiriin, Kumpujen kansan joukkoon.
Minusta tuli Ginevra, magiikkaa harjoitteleva noidan tytär, joka

Katajan tallin heppatyttöistä kertova ihastuttava sarja alkaa!

Kun hoitohevonon myydään, 15-vuotiaalla Nooralla on paljon sulateltavaa. Roolipeleistä saa lohtua, mutta kun vanhemmat päättävät muutosta Kimovaaraan, edessä on taas suuri muutos. Uudella paikkakunnalla on onneksi talli, jolla Noora voi jatkaa ratsastamista. Tallin hevoset tulevat pikkuhiljaa tutuiksi, ja Noora saa myös uusia kavereita. Mutta miksi ennen niin lämmin Oona-serkku ei halua Nooraa mukaan Hummarit-talliporukkaan?

Mukaansatempaava ja lämminhenkinen nuorten hevossarja johdattaa lukijan Kimovaaran leppoisiin maisemiin.

MARIA KUPIAS, oikealta nimeltään Annina Holmberg, on pitkän linjan kirjailija ja käsikirjoittaja, joka tunnetaan mm. hurmaavista heppakirjoistaan.